

ser og andre, netop siden dette Lovforslags Fremkomst har faaet Bevis for, at der er meget stærk Stemning ude blandt Sygekassemedlemmerne for, at vi allerede nu skulde søge at faa denne humane Reform gennemført. Det hedder i Betænkningen, og det er jo ogsaa fremgaaet af det Samraad, vi have haft med den højtærede Minister, at Ministeren i det højeste kan gaa med til at opfylde vort Krav om Hjælp til de kroniske Sygdomme, og det vil jo for saa vidt ogsaa være et godt Fremskridt. Men jeg vil dog dertil sige, at det vilde have været ønskeligt, om vi allerede nu kunde have vedtaget et saadant Forslag og en saadan Forandring i Fattigloven. Men da det imidlertid tør forventes, at der snarest bliver Lejlighed til igen at drøfte hele denne Sag, have vi ikke paa nærværende Tidspunkt ønsket at fastholde vore Forslag og risikere at faa dem forkastede her i Tinget. Vi have derfor foretrukket at tage vore Ændringsforslag tilbage i Udvalget uden at føre dem herved, og det have vi fra vor Side saa meget bedre kunnet gøre, som vi muligvis senere her i Tinget ville forelægge et selvstændigt, mere omfattende Lovforslag angaaende hele Sygeplejesagen, og saa have vi tænkt os ved denne Lejlighed ogsaa at komme til at reformere de Forhold, vi havde ønsket at faa reformerede nu. Jeg tillader mig altsaa paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget med Ministerens Ændringer, saaledes som det foreligger.

P. Knudsen: Ved det foreliggende Lovforslags første Behandling her i Tinget tillod jeg mig at udtale Ønsket om, at den Hjælp, som ydes til de Personer, som omhandles i § 61 i Fattigloven, overhovedet ikke skulde betragtes som Fattighjælp. Disse Personer ere som bekendt: sindsyge, aandsvage, blinde, døvstumme, kirtelsyge og Lupuspatienter. Jeg mener, at alt, hvad der bliver ydet til dem, burde ikke betragtes som Fattighjælp. Som subsidiært Forslag tillod jeg mig at nævne, om det ikke skulde kunne opnaas, at saadanne Personer ikke alene, naar de anbringes paa statsanerkendte Anstalter eller Statsanstalter, eller naar de anbringes hos private af saadanne Anstalter, men ogsaa, naar de blive anbragte hos private af Kommunerne, betragtes saaledes, at den Hjælp, Kommunerne yde dem, ikke betragtes som Fattighjælp. Der blev i Udvalget stillet Ændringsforslag i disse Retninger. Med Hensyn til den førstnævnte Side af Sagen erklærede den højtærede Minister ikke at

kunne gaa med dertil, og da det jo selvfølgelig ikke har været min Mening at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for dette Lovforslags Fremme, og jeg derfor ikke absolut har villet fastholde dette Forslag, har jeg tillige med mine Meningsfæller i Udvalget taget dette Ændringsforslag tilbage, saaledes at det ikke længere foreligger, men det betyder jo selvfølgelig ikke, at vi Socialdemokrater dermed have opgivet vore Bestræbelser for, at den Hjælp, som ydes til de her omhandlede Personer, ikke skulde betragtes som Fattighjælp.

Hvad derimod det subsidiære Forslag angaar, har jeg den Opfattelse, at den højtærede Minister vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og at vi maaske snart kunne naa derhen til, at det heller ikke, naar Kommunerne anbringe saadanne Folk hos private, vil blive betragtet som Fattighjælp. Det er nemlig en meget stor Gene, at det absolut skal være Fattighjælp, naar Kommunerne anbringe saadanne Folk. Som jeg ogsaa tillod mig at fremhæve ved første Behandling, er det ikke overalt, at man opfatter det saaledes. Der er jo de Steder, hvor Amtsraadet har givet Sognekommunerne Tilladelse til at yde en saadan Hjælp, uden at det betragtes som Fattighjælp. Det synes jeg burde være gennemgaaende over det hele, men jeg har som sagt Haabet om, at den højtærede Minister vil overveje denne Side af Sagen, saa at vi saa snart som muligt kunne komme dertil. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det foreligger, med de af Ministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag, hvilke jo ere Forbedringer af Lovforslaget, idet de drage ny Spørgsmaal ind derunder, hvormed jeg kun kan udtale min Tilfredshed. Da Lovforslaget i det hele maa anerkendes som et Fremskridt, skal jeg tillade mig at anbefale det til Vedtagelse i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): De Ændringsforslag, som jeg har stillet til nærværende Lovforslag, have til Hensigt at give Adgang til Hjælp for Personer, der ikke have nogen Forsørgelseskommune her i Landet, men dog under de foreliggende Omstændigheder findes at burde modtages til Forsørgelse her i Danmark. Der har vist sig Trang til at have en saadan Bestemmelse, og jeg takker Udvalget, fordi det har givet sin Tilslutning dertil, ligesom jeg i det hele taget takker det for dets Stilling til det foreliggende Forslag.